

δὲ πλεονέκτημα τοῦ σιδηροπαγοῦς κονιάματος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην συνίσταται εἰς τὴν εὐκολίαν μετὰ τῆς ὀποίας ἡ τεραστία καὶ πανύψηλος αὐτῆ οἰκοδομὴ ἤρξατο νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς θέσιν, διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῶν βυθισθειῶν εἰς τὸ ἔδαφος πλευρῶν, χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη οὐδενὸς ἄλλου τετεχνητοῦ ἔργου πλὴν τῆς στερεοποιήσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς κατασκευῆς νέων θεμελιῶν. Οὕτως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡ οἰκοδομὴ θὰ εὐρίσκηται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς θέσιν, χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκη οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐπισκευῆς, ἐνῶ ἐὰν ἀπετελεῖτο ἐκ σιδηροῦ ἢ χαλυβδίνου σκελετοῦ, τὰ διάμεσα μέρη θὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ ἀποσυντεθῆ καὶ θὰ εἶχον καταρεύση, θὰ ἀνυψοῦτο δὲ μόνον ὁ ἀδιάσπαστος σκελετός. Τὸ νέον ἐπομένως τοῦτο πλεονέκτημα τῶν ἐκ σιδηροπαγοῦς κονιάματος οἰκοδομῶν, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον βῆμα τῆς νεωτέρας οἰκοδομικῆς καθόσον δλόκληροι οἰκοδομαὶ θὰ δύνανται εὐκόλως τοῦ λοιποῦ νὰ μετακινῶνται εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, ἢ ν' ἀνυψῶνται ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως βλάβην.

N. B. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΩΝ

ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΝ

ΤΟΥ ΕΛΛ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Παρατίθεται ὡς παράρτημα τοῦ φύλλου τούτου κανονισμὸς συντηρήσεως ἀτμολεβήτων παραπλήσιος πρὸς τὸν ἐν πάσῃ γερμανικῇ τοιαύτῃ ἐγκαταστάσει ἀδιακρίτως εἰς θέαν τοῦ θερμοστοῦ ἀνηρηθῆσαν κανονισμόν. Ἄν δὲ ὁ κανονισμὸς οὗτος ἐκριθῆ ἀπαραίτητος διὰ γερμανοὺς θερμοσταῖς, ὑπάρχει μείζων λόγος νὰ γενικευθῇ ὑποχρεωτικῶς καὶ διὰ τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους των, ὑστεροῦντας κατὰ κανόνα ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ θεωρητικῆς.

Ὁ κανονισμὸς συνετάχθη εἰς ἀνάμικτον ὕψος μὲ κοινὰς πολλαχοῦ λέξεις καὶ φράσεις, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ξενικοὺς ὄρους, διότι ἐκριθῆ, ὅτι πρὸ παντὸς πρέπει νὰ εἶνε καταληπτὸς ὑπὸ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, δηλαδὴ τῶν θερμοσταῶν.

Ἡ γενίκευσις τῆς χρήσεως τοιούτων κανονισμῶν διὰ τε τὰς ἡπειρωτικὰς ἐγκαταστάσεις ὡς καὶ διὰ τὰ ἀτμόπλοια νομιζόμεν ὅτι εἶνε δυνατὴ, καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καταλλήλως συνενοουμένου μετὰ τῶν διαφόρων βιομηχανῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀτμοπλοίων.

Πόσον εἶνε ἀναγκαῖοι παρ' ἡμῖν οἱ τοιοῦτοι κανονισμοί, ἀποδεικνύει ἀριθμήλως ἐπίσκεψις εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν ἐγκατάστασιν ἀτμολεβήτων παρ' ἡμῖν. Πολλαχοῦ ὑπάρχει τοιαύτη ἄγνοια καὶ ἀμέλεια ἐκ μέρους τῶν θερμοσταῶν, ὥστε οὐ μόνον νὰ γίνηται ἀδικαιολόγητος σπατάλη ἰδίως καὶ φθορὰ μηχανημάτων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐνίοτε νὰ εἶνε προβληματικὴ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν εἰς ἕξ ἴσου ὅμως σπουδαῖον εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ τοῦ περιοδικοῦ ἐλέγχου τῶν ἀτμολεβήτων κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ εἰθισμένα. Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχει σύλλογος πρὸς ἐπιθεωρήσιν τῶν ἀτμολεβήτων (Kesselrevisionsverein), ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ κράτους ἀνεγνωρισμένος καὶ ἀποστολὴν ἔχων τὴν περιοδικὴν ἐπιθεωρήσιν τῶν ἀτμολεβήτων, οὗ ἐπ' εὐκαιρίᾳ θὰ δημοσιεύσωμεν τοὺς κανονισμοὺς.

Πάντες οἱ βιομηχανοὶ ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας καὶ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ὡς εἴρηται, ἐνεργουμένας ἐπιθεωρήσεις ταύτας.

Οἱ πλείστοι τῶν βιομηχανῶν, ἂν μὴ πάντες, εἶνε μέλη τοῦ Συλλόγου, ἀντὶ μικρᾶς δὲ συνδρομῆς ἔχουσι δωρεὰν τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν λεβήτων των ὡς καὶ δωρεὰν ἐπίσης τὰς μὴ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένας ἐξελέγξεις τῶν μηχανῶν, τὴν λήψιν διαγραμμάτων δι' indicator, ὀδηγίας διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων καὶ εἴτι ἄλλο σχετικόν.

Καὶ τοῦ θεσμοῦ τούτου τὴν μεγίστην ἀναγκαϊότητα παρ' ἡμῖν ἀναδεικνύουσι τὰ τε κατὰ ξηρὰν πολλὰ ἀναλόγως πρὸς τὴν μικρὰν βιομηχανίαν ἡμῶν συμβαίνοντα δυστυχήματα, τὰ ἔτι δὲ πλείονα δυστυχῆς ναυάγια ὀφειλόμενα τὸ πλείστον εἰς τὴν πλημμελεῖ τῶν λεβήτων καὶ μηχανῶν κατάστασιν.

Ἡ εἰσαγωγή καὶ γενίκευσις τοῦ θεσμοῦ δέον καθ' ἡμᾶς νὰ εἶνε ἐπίσης μέρος τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἑλλ. Πολ. Συλλόγου.

Ἔτερα στάδια ἐργασίας διὰ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων δύο θὰ ἦσαν καθ' ἡμᾶς τὰ ἑξῆς:

Ἡ τεχνικὴ ὀροθεσία, συνισταμένης ἐπιτροπείας ἕξ ἐγκρίτων μηχανικῶν ἐν συνδυασμῷ πάντοτε μετ' ἐγκρίτων φιλολόγων¹⁾. Εἶνε βεβαίως

¹⁾ Σημ. ἐπιτροπῆς περιοδικοῦ: Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὴν ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως τεχνικῶν ὄρων ἐν τῇ γλώσσῃ μας κατιδὼν πρὸ καιροῦ ὁ Πολυτεχνικὸς Σύλλογος, ἀνέθηκε πρὸ ἐτῶν εἰς ἐιδικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐργασίαν ταύτην. Δυστυχῶς ἕνεκα τοῦ δυσχερεστάτου τοῦ ζητήματος αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ἀπ' ἀρχῆς προσέκοψαν εἰς ἐμπόδια σπουδαῖα, εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα καταλήξασαι. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ ἰδέα δὲν ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ἢ Ἐφορίας τοῦ ὁποίου ἐσχάτως πάλιν ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα.

ανεξήγητον τὸ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι συχνάκις συμβαῖνον νὰ θεωρῶμεν δηλαδὴ σπουδαιότερα τὰ λάθη ὅταν γράφωμεν ἢ ὀμιλῶμεν ζῶσαν γλῶσσαν, παρ' ὅταν τὴν Ἑλληνικὴν. Ὅφειλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν συχνάκις αὐθαιρέτως σχηματισθέντων ὄρων εἶνε ἐσφαλμένοι.

Ὁ Σύλλογος ἐπίσης ἔπρεπε ν' ἀναλάβῃ τὴν ἴδρυσιν ἐθνικῆς τεχνικῆς φιλολογίας ἀνυπότακτου σχεδὸν ἤδη. Πρὸς τοῦτο θὰ ἤρκει ἢ ὑπὸ ἐπιτροπείας ἕξ ἐγκριτῶν πάλιν συναδέλφων μετὰ φρασίαις τῶν ἀνεγνωρισμένων ξένων κλασικῶν τεχνικῶν βιβλίων, ἢ δημοσίευσίαις δὲ καὶ περιοδικῶν περιέχοντος τὴν διεθνή ἐπιστημονικὴν κίνησιν καὶ ἐραυζομένου τὰς πληροφορίας του ἀπὸ τῶν ἐνδεδειγμένων ξένων περιοδικῶν.

Μέριμνα πρέπει ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Συλλόγου νὰ καταβληθῇ πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς ἐνταῦθα Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, ἴδρυσιν ἀναγκαιουσῶν ἐδρῶν, εἰσαγωγὴν τῶν καλλιτέρων παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων πρὸς διδασκαλίαν, ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς πολιτείας τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορος, ὅπως τοῦτο ἐγένετο ἐν Γερμανίᾳ, Ἑλβετίᾳ κτλ. Δὲν θέλωμεν νὰ προβῶμεν τόσον μακρὰν ὅσον τινές, ἐλπίζοντες ἴσως οὐχὶ ὑπεροβολικῶς, ὅτι διὰ καταλλήλου ἐνεργείας θὰ ἠδύνατο παρ' ἡμῖν νὰ ἰδρυθῇ σχολὴ ἀρχιτεκτονικῆ ἰδίως προσελκύνουσα καὶ Εὐρωπαϊοὺς ἀκόμη, θέλοντας νὰ σπουδάσωσι τὴν καλλιτεχνίαν ἐν τῇ κοιτίδι αὐτῆς.

Πλὴν δὲ τούτων ὁ Σύλλογος θὰ εἶχε νὰ ἐνασχοληθῇ μὲ τὴν ἀληθῶς ἐθνικὴν ἀποστολὴν τῆς πρόδου τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῶν δημοσίων ἔργων, διὰ καταλλήλων στατιστικῶν, δι' ἀναγραφῆς τῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, δι' ἀποδείξεων καὶ συμβουλῶν καὶ δημοσιεύσεων.

Λέγομεν ἐθνικὴν ἀποστολὴν, διότι οὐδεὶς ἐθνικὸς πόθος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ ἀναπτύξεως τῶν ὑλικῶν πόρων τῆς χώρας συνεπιφερούσης ἀναγκαίως καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ εἰλικρινῶς καὶ δραστηρίως ἀναλαβανομένῳ, ὁ Σύλλογος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐλπίζει εἰς τε τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τῶν ὁμογενῶν Μακεδωνῶν ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν μελῶν του, ἀφιέντων ἴσως τὰς φιλαρχίας καὶ ὑπολογίζοντων, ὅτι ἕκαστος ἐφ' ᾧ ἔστω καὶ τυχαίως ἐτάχθη δύναται νὰ πράξῃ τὸ καθήκον του καὶ νὰ τιμήσῃ ἑαυτόν.

Μετ' ἴσου ἐνθουσιασμοῦ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ παρ' ἡμῖν Σωματεῖα καὶ οἱ Σύλλογοι ἕκαστος ἐν τῷ οἰκείῳ κύκλῳ ὡς δυνάμεις συνιστῶσαι, ὧν τὴν συνισταμένην

ὀφείλει νὰ ἐκπροσωπῇ ἢ Κυβέρνησις καταλλήλως διευθύνουσα τὴν ἐνέργειαν πρὸς ἐπιτεύξιν τοῦ ἱερωτέρου πόθου παντός τιμίῳ Ἑλληνας, ἥτοι τὴν δημιουργίαν Πανελληνίου κραταιοῦ, μεγάλου, εὐνομουμένου, διαρκοῦς Πατρίδος τοῦ ὀραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1906.

ΑΡ. Φ. ΚΟΥΣΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην στρατιωτικὴν ἐφημερίδα ὁ «Στρατὸς» ὑπὸ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Μ. Δόξα, ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ κ. Νικ. Γ. Δημόπουλος ἐδημοσίευσεν εἰς συνεχῆ φύλλα τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον μελέτην, λίαν πρακτικὴν καὶ πρωτότυπον ὑπὸ τε στρατιωτικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν.

Περύληψιν τῆς μελέτης ταύτης ἥτις ἐνδιαφέρει πάντας τοὺς Ἑλληνας εἰδικώτερον δὲ τοὺς κεφαλαιούχους, τοὺς ἐπιχειρηματίας, τοὺς γαιοκτῆμονας Ἡπείρου, Θεσσαλίας, Ἀκαρνανίας, τοὺς δημοσίους καὶ πολιτικούς μηχανικούς δημοσιεύομεν εἰς τὸν «Ἀρχιμήδην» ὅπως δοθῇ ἢ δέουσα ὠθησις πρὸς πληρεστέραν μελέτην ζητήματος ἐνδιαφέροντος οὐ μόνον εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. Δημόπουλος ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ Διευθύνσεως τοῦ Πολέμου περισπούδαστον σύγγραμμα τοῦ στρατηγοῦ Γκόλτς, ὅστις σήμερον κατέχει τὰ σκήπτρα τῆς αὐθεντίας μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων τῆς Εὐρώπης καὶ ὅστις λέγει, ὅτι «ἡ χώρα ἐκείνη ἥτις ἔχει κινήτην βᾶσιν ἐπιχειρήσεων εὐρίσκειται ὑπὸ ἀρίστας συνθήκας διὰ τε ἐπιθετικὸν καὶ ἀμυντικὸν πόλεμον» ὑποδεικνύει ὡς βᾶσιν ἐπιχειρήσεων ἀπάσης τῆς χώρας καὶ ὡς κέντρα τὰς πρώτας ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἥτοι τὰς Πάτρας καὶ τὸν Πειραιᾶ (Ἀθήνας), ὑπὸ τὴν ἔποψιν δηλαδὴ κέντρων συγκοινωνιῶν ταχυτάτης ἐπιστρατεύσεως κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηράν, ἐμπορικῶν ἐφοδίων, ἀποθηκῶν, στρατώνων κτλ. ἀντὶ τῶν ὡς πρότερον θεωρουμένων τοιούτων Φαναρίου-Φαρσάλων.

Οὕτω τὰ δύο θέατρα τοῦ πολέμου Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας θὰ εὐρίσκωνται εἰς συνεχῆ συγκοινωνίαν διὰ τῆς ταχυτάτης συγκεντρώσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν στρατιωτικῶν ὄγκων συνεργοῦντος καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ πολεμικοῦ στόλου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΩΝ

1) Ο θερμαστής οφείλει να είνε εγκρατής, πεπειραμένος και να φροντίζει να μανθάνη από τους προϊσταμένους του κάθε σχεικόν προς την κανονικὴν λειτουργίαν και τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν λεβήτων.

Πρέπει δὲ να προσέχη τοὺς ἐπομένους κανονισμούς :

2) Τὸ θερμαστήριον πρέπει να είνε ἐντελῶς καθαρόν.

Πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν σχέσιν με τοὺς λέβητας και τὴν ἐργασίαν τοῦ θερμαστοῦ δὲν πρέπει να ὑπάρχωσιν ἐν τῷ θερμαστήριῳ.

3) Ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τοῦ λέβητος πρέπει να είνε καθαρά και να λειτουργοῦν κανονικῶς.

Πρέπει δὲ να ἐξετάζωνται συχνάκις, ἐὰν είνε ἐν τάξει.

4) Ἐνόσφ ὑπάρχει ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἀνημμένη καύσιμος ὕλη, οἱ δὲ λέβητες ὑπ' ἀτμόν, δὲν δύναται δι' οὐδένα λόγον να λείψη ὁ θερμαστής.

5) Αἱ θύραι τῆς ἐσχάρας δέον να ἀνοίγωνται ὅσον τὸ δυνατόν σπανιώτερον ὅταν ὁμως είνε ἀνάγκη να ἀνοιχθοῦν διὰ να εἰσαχθῆ καύσιμος ὕλη, ἢ διὰ να γίνῃ καθαρισμὸς τοῦ πυρός, πρέπει να ἐλαττώνεται τὸ ῥεῦμα τῆς ἀποδοχοῦ (τιράγιο).

Ἡ εἰσαγωγή καυσίμου ὕλης, ἢ ὁ καθαρισμὸς πρέπει να γίνωνται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον και να κλείωνται κατόπιν ἀμέσως αἱ θύραι τῆς ἐσχάρας.

6) Ἡ στάθμη τοῦ ὕδατος ἐντὸς τοῦ λέβητος δὲν πρέπει να είνε χαμηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπὶ τοῦ ὑδροδείκτου χαμηλότερον σημείον.

7) Οἱ ὑδροδείκται πρέπει να ἐξελέγχωνται πολλακίς καθ' ἡμέραν ἐὰν βουλωθῆ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ δὲ ἕτερος είνε κανονικός, τότε πρέπει ὁ ἐλαττωματικὸς να διορθωθῆ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐὰν ὁμως ἔχουν βουλωθῆ και οἱ δύο, τότε πρέπει ἐξάπαντος να σβεσθῆ τὸ πῦρ και να τεθῆ ὁ λέβης εἰς ἐξάμιον διακοπτομένης τῆς λειτουργίας. Τοῦ κανόνος τούτου οὐδεμία δύναται να γίνῃ ἐξαίρεσις.

8) Εἰς κάθε λέβητα πρέπει να ὑπάρχουν δύο τροφοδοτικὰ μηχανήματα (2 ἀντλῖαι ἢ 2 ζιφάρια ἢ ἀναμίξ) τὰ μηχανήματα ταῦτα πρέπει να είνε εἰς κανονικὴν κατάστασιν και τὰ δύο και να τίθενται εἰς λειτουργίαν ἐναλλάξ. Ἐὰν σταματήσῃ τὸ ἐν μόνον, πρέπει εἰς πρώτην εὐκαιρίαν να ἐπισκευασθῆ ἐὰν και τὰ δύο σταματίσουν, πρέπει ἀμέσως να σβεσθῆ ἢ φωτιὰ και να σταματήσῃ ἡ λειτουργία τοῦ λέβητος. Καὶ τοῦ κανόνος τούτου οὐδεμία δύναται να γίνῃ ἐξαίρεσις, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ και τρίτη τροφοδοτικὴ ἀντλία, ἢ ὁποῖα δύναται να ἔλθῃ εἰς βοήθειαν.

9) Τὸ θλιβόμετρον δεικνύει με ἐρυθρὰν γραμμὴν τὴν ἀνωτάτην πίεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντέχει ὁ λέβης οὐδέποτε ἐπιτρέπεται να ὑπερβῆ ὁ θερμαστής τὴν πίεσιν ταύτην. Αἱ ἀσφαλιστικὰ και δικλίδες πρέπει να είνε κανονισμένα εἰς τρόπον ὅστε να ἐξατμίζουν, ἅμα ὁ λέβης φθάσῃ εἰς τὴν ἀνωτέραν ὑπὸ τοῦ θλιβομέτρον δεικνυομένην πίεσιν. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὸν θερμαστήν να φορτώνη ἢ να κλείῃ τὰς ἀσφαλιστικὰς δικλίδας, ἢ ἐν γένει να τὰς θίγῃ ἐὰν δὲν λειτουργοῦν κανονικῶς, ἐὰν δηλαδὴ δὲν ἐξατμίζουν εἰς τὴν ἀνωτέραν πίεσιν, πρέπει να τὸ ἀναφέρῃ εἰς τὸν προϊστάμενόν του.

10) Ὁ θερμαστής πρέπει να ἐξελέγῃ καθ' ἐκάστην τὰ θλιβόμετρα τῶν λεβήτων, ἐὰν είνε ἐν τάξει ὅταν κλείσῃ τὴν στρόφιγγα (ρομπινέτο) τοῦ θλιβομέτρον, πρέπει ὁ δείκτης να ἐπιστρέφῃ ἀποτόμως εἰς τὸ μηδέν ἐὰν αὐτὸ δὲν συμβαίνῃ, ὁ θερμαστής πρέπει να τὸ ἀναφέρῃ εἰς τὸν προϊστάμενον. Ἀνοιγομένου τοῦ ρομπινέτου ὁ δείκτης πρέπει να ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν πίεσιν.

11) Ἡ μόνη δοκιμὴ, ἢ ὁποῖα ἐπιτρέπεται και πρέπει να γίνετα ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν δικλίδων είνε τὸ ἀνασθήκωμα τῶν μοχλῶν ἢ ἀντιβάρων, διὰ να ἐλαφρύνωνται αἱ δικλίδες και ἐξατμίζουν, οὕτως ὅστε ὁ θερμαστής να είνε πεπεισμένος, ὅτι αἱ δικλίδες δὲν είνε σφηνωμένα. Ἡ δοκιμὴ αὕτη πρέπει να γίνετα καθ' ἡμέραν.

12) Οί κρουνοί και στρόφιγγες, διὰ τῶν ὁποίων δίδει ὁ θερμαστής ἀτμούς ἀπὸ τοὺς λέβητας εἰς τὰς διαφόρους μηχανάς, πρέπει νὰ ἀνοίγουνται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον.

13) Ὅταν πρόκειται νὰ ἐκκενωθῇ ὁ λέβης καθ' ὀλοκληρίαν πρέπει νὰ γίνουν τὰ ἑξῆς: νὰ σβεσθῇ ἡ φωτιά, νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θύρα καὶ τὸ τάμπερ, διὰ νὰ κρυώσῃ ἡ τοιχοποιία, νὰ ἐξατμίση ὁ λέβης καὶ νὰ περάσουν κατόπιν 12 ὥραι τοῦλάχιστον.

14) Ὅταν τὸ ὕδωρ περιέχῃ πολλὰ ἄλατα καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ στρασιόνα, τότε πρέπει νὰ τροφοδοτηθῇ ὁ λέβης μέχρι τοῦ ἀνωτέρου σημείου τοῦ ὑδροδείκτου, ἢ πίεσις νὰ εἶνε ἀρκετὰ ὑψηλὴ καὶ νὰ ἀφεθῇ κατόπιν τὸ ὕδωρ μέχρις ὅτου καταβῇ καὶ φθάσῃ ὀλίγον ὑπεράνω τοῦ κατωτέρου σημείου τοῦ ὑδροδείκτου.

15) Ἡ τροφοδότησις τοῦ λέβητος μετ' ὕδωρ πρέπει νὰ γίνῃται ὅσον τὸ δυνατόν συχνότερα καὶ αἱ ποσότητες τοῦ ὕδατος νὰ εἶνε μικραί.

16) Ὅταν γίνῃται καθαρισμὸς τοῦ λέβητος ἀπὸ τὰ ἄλατα μετ' ὃ το ματσακόνι, πρέπει νὰ διδῆται μεγάλη προσοχή, καὶ οἱ κτύποι νὰ εἶνε πολὺ ἕλαφροί.

17) Αἱ ἑξωτερικαὶ ἐπιφάνειαι καὶ τὰ τοιχώματα τῶν λεβήτων πρέπει νὰ καθαρίζονται, ὅσον τὸ δυνατόν συχνότερα ἀπὸ καπνιὰν καὶ τέφραν.

18) Ἐὰν ἡ στάθμη τοῦ ὕδατος καταβῇ κάτω ἀπὸ τὸ χαμηλότερον σημεῖον καὶ δὲν φαίνεται πλέον, τότε ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ γίνῃ τροφοδότησις τοῦ λέβητος μετ' ὕδωρ. Ὁ θερμαστής ὀφείλει τότε νὰ σβέσῃ τὸ πῦρ, νὰ κλείσῃ τοὺς ἀτμούς, νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ τὸ τάμπερ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν προϊστάμενόν του.

19) Ἐὰν ὁ θερμαστής παρατηρήσῃ ἀναβρασμόν, τότε πρέπει νὰ τροφοδοτήσῃ, νὰ κάμῃ στρασιόνα κατόπιν καὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν φωτιάν, μέχρις ὅτου τὸ ὕδωρ ἡσυχάσῃ.

20) Ἐὰν ἀναβαίνει ἡ πίεσις ἀποτόμως, τότε πρέπει νὰ γίνῃ τροφοδότησις μετ' ἑρὸ, νὰ ἐλαττωθῇ καὶ νὰ σκεπασθῇ ἡ φωτιά, ὃ δὲ θερμαστής πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ὅτι αἱ ἀσφάλειαι εἶνε ἐν τάξει.

21) Προτοῦ ὁ θερμαστής ἀφήσῃ τὸ θερμαστήριον πρέπει ἐκτὸς τῶν ἄλλων νὰ κλείσῃ καὶ τοὺς ὑδροδείκτας καὶ νὰ κλείσῃ τὸ τάμπερ.

22) Πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἀνάμμα τῆς φωτιᾶς, πρέπει νὰ ἀνοιχθοῦν οἱ ὑδροδείκται καὶ νὰ βεβαιωθῇ ὁ θερμαστής ὅτι τὸ ἐντὸς τοῦ λέβητος ὕδωρ εἶνε ἐν τάξει.

23) Οὐδέποτε πρέπει νὰ γεμίζεται ὁ λέβης μετ' ὑψυχρὸν ὕδωρ, ἐὰν εἶνε θερμὸς.

24) Ὁ θερμαστής πρέπει νὰ προσέχῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας του καὶ νὰ φροντίζῃ, ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν ἢ πίεσις ἴσταται εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον καὶ νὰ μὴ ἀλάσῃ ἀποτόμως, διότι τοῦτο καὶ τὸν λέβητα κουράζει καὶ καταστρέφει καὶ προκαλεῖ ἐξόδουσις περισσοτέρας καυσίμου ὕλης.

25) Ὁ θερμαστής πρέπει νὰ φροντίζῃ ὅπως ποτὲ μὴ συμβῇ, ὥστε ὁ λέβης νὰ ἔχῃ ὀλίγον ὕδωρ καὶ τόσον χαμηλὴν πίεσιν, ὥστε νὰ εἶνε δύσκολον νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὴν τροφοδοτικὴν ἀντλίαν. Τοιαύτη παράλειψις δύναται νὰ προκαλέσῃ κίνδυνον τοιοῦτον, ὥστε νὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ σβεσθῇ τὸ πῦρ καὶ νὰ γίνῃ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τοῦ λέβητος.

26) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πυράν, ὁ θερμαστής θὰ συμμορφωθῇ μετ' τὴν πείραν του καὶ ἀναλόγως τῆς καυσίμου ὕλης τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται. Τὸ πῦρ πρέπει νὰ εἶνε κανονικόν, ὁμοίμορφον χωρὶς ὁπὰς καὶ διαλείψεις.

27) Οἱ λέβητες πρέπει νὰ ἐξετάζωνται κατ' ἔτος ὑπὸ ἐμπείρων μηχανικῶν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Κατὰ τριετίαν δὲ πρέπει νὰ γίνῃται γενικὴ ἐπισκευὴ καὶ δοκιμὴ μετ' ὑδραυλικὴν πίεσιν.

ΑΡ. Φ. ΚΟΥΣΙΑΗΣ